

2. Активізація кругообороту капіталу: обліково-контрольний аспект: Монографія / Т.Г. Камінська, Н.Г. Царук, О.В. Ільчак, Н.І. Гарапко, З.Ю. Мельник / За заг. ред. д.е.н. Т.Г. Камінської. Ніжин: Видавець ПП Лисенко М.М., 2015. 416 с.

3. Малуґа Н.М. Бухгалтерський облік в Україні: теорія й методологія, перспективи розвитку: Монографія. Житомир: ЖДТУ, 2005. 548с.

4. Маренич Т.Г. Бухгалтерський облік в агроформуваннях: Підручник / За ред. В.Я. Амбросова. 2-е вид., допов. і перероб. К.: ВД «Професіонал», 2005. 896с.

5. Денґа С.М. Еволюція капіталу. Вісник соціально-економічних досліджень. 2006. Вип.22. С.108-116.

ШЛЯХИ УДОСКОНАЛЕННЯ СТРУКТУРИ УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВА

***ГРИГОРЕНКО А.С., СТУДЕНТКА МАГІСТРАТУРИ*,
ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА ІМЕНІ ПЕТРА ВАСИЛЕНКА***

Сьогодні, в умовах ринкової трансформації України, одним із найважливіших чинників соціально-економічного зростання є розвиток підприємства. Але згідно з аналізом господарської діяльності, рівень управління підприємством та його державна підтримка є незадовільними і не відповідають можливостям рівня вітчизняної економіки.

Діючі організаційні структури недостатньо пристосовані та адаптовані до застосування оптимальних методів та задач управління, не налаштовані на впровадження нової прогресивної техніки. Як правило, саме шляхом удосконалення діяльності підприємства є раціональне управління його організаційною структурою. Вона являє собою сукупність взаємопов'язаних структурних підрозділів, які забезпечують ефективну діяльність та оптимальне функціонування підприємства. Проаналізувавши існуючі організаційні структури управління, виокремимо наступну систему принципів їх формування:

- єдність мети, що передбачає наявність чітко сформульованої мети або цілей підприємства;
- наявність складу та змісту функцій управління;
- функціональна замкненість підрозділів апарату управління: коло

* Науковий керівник – Грідін О.В., к.е.н., старший викладач

завдань для кожного структурного підрозділу має бути чітко орієнтованим на досягнення мети управління з відповідної функції;

- простота організаційної структури; чим простіше та чіткіше побудовано структуру управління, тим легше персоналові зрозуміти і пристосуватися до певної форми управління й активно брати участь у реалізації мети підприємства;

- єдність розпорядництва;

- визначення оптимальної норми керованості;

- установа оптимального співвідношення централізованих і децентралізованих форм управління, в усіх організаціях є певний рівень децентралізації, оскільки абсолютна централізація практично неможлива;

- зворотний зв'язок, за допомогою якого забезпечується можливість здійснення постійного контролю за результатами функціонування системи та створюються умови для її корегування;

- відповідність, згідно з якою обсяг повноважень має відповідати делегованій відповідальності;

- аналіз впливу внутрішніх та зовнішніх факторів.

Напрями удосконалення структури управління підприємством є:

- зміна організаційної структури управління підприємством;

- оптимізація процесу управління, шляхом покращення системи планування, обліку і контролю за основними показниками діяльності підприємства;

- удосконалення управління виробничими ресурсами і запасами;

- підвищення ефективності управління інноваційними процесами на підприємстві, поліпшення якості продукції.

Стабільність структури управління робить організацію стійкою і в той же час дозволяє успішно реагувати на зміни внутрішнього і зовнішнього середовища.

Поліпшення системи внутрішнього контролю, всебічним впровадженням сучасних програмних засобів: технологій управління, інформаційних технологій, та розвитку комп'ютерних мереж.

Управління виробничими ресурсами вимагає застосування енергозберігаючих технологій та регулювання щодо використання виробничих запасів згідно з прогресивними нормами.

Для забезпечення ефективності інноваційного процесу важливе значення мають системні структурні і процесні взаємодії, які забезпечують неперервність процесів у часі. Нововведення на підприємстві забезпечують підвищення якості продукції, зменшення витрат та вдосконалення виробництва.

Таким чином, аналізуючи вплив зовнішніх та внутрішніх факторів, що впливають на вибір організаційної структури та на основні етапи її побудови, завдяки чому робота із удосконалення структури управління буде більш ефективною та якісною, використання даних напрямів удосконалення структури управління будуть сприяти підвищенню ефективності діяльності підприємства, якості управлінських рішень, покращенню стратегічного та оперативного планування діяльності, що забезпечать гнучкість та адаптивність підприємства до динамічних ринкових умов господарювання.

Література.

1. Болтак О.А. Шляхи вдосконалення системи управління підприємством. *Відкритий міжнародний університет розвитку людини «Україна»*. 2013. С. 24-26.
2. Жемчугов А., Жемчугов М. Оптимальна організаційна структура підприємства. *Проблеми економіки та менеджменту*. 2015. № 5. С. 7-28.
3. Бойкова Ю., Купенко Є. Формування системи управління організації на основі інтеграційного підходу. *Вісник магістратури*. 2016. № 3-2(54). С. 46-48.
4. Кудіна В.В. Процедура оптимізації організаційної структури підприємства. *Наукові праці НУХТ*. 2016. Т. 22. № 5. С. 85-95.
5. Радочинська А.В. Удосконалення організаційної структури підприємств в умовах розвитку конкурентного середовища. *Сучасний соціокультурний простір*. 2017. № 10. С. 6-8.

ЗАВДАННЯ АУДИТУ ВИРОБНИЧИХ ЗАПАСІВ

КОВАЛЕНКО І.М., СТУДЕНТКА*,
ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА ІМЕНІ ПЕТРА ВАСИЛЕНКА

Законом України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» визначено, що бухгалтерський облік має забезпечити надання користувачам фінансової звітності для прийняття відповідних рішень повної, правдивої та неупередженої інформації про фінансовий стан, результати діяльності та рух грошових коштів

* Науковий керівник: Маренчи Т.Г., д.е.н., професор